

ת"פ 57294/12/13 - אגף המכס והמע"מ - ירושלים נגד עלי בוואיה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57294-12-13 אגף המכס והמע"מ - ירושלים נ' בוואיה
בפני כב' השופט ירון מינטקביץ

בעניין: אגף המכס והמע"מ - ירושלים ע"י עו"ד
דפנה אורגיל

המאשימה

נגד

עלי בוואיה ע"י עו"ד מוחמד סייד אחמד

הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הוצאת חשבוניות ללא היתר ומעשי מרמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס.

על פי עובדות כתב האישום, בין השנים 2008 ועד 2012, היה הנאשם בעליו ומנהלו של עסק להובלת עופות. לקוחותיו של הנאשם היו החברות מקורית בר בע"מ (להלן: **מקורית**) ופרגיות ירושלים בע"מ (להלן: **פרגיות ירושלים**). במהלך תקופה זו, ביצע הנאשם עסקאות עם מקורית ועם פרגיות ירושלים, אך נתן להן 55 חשבוניות מס של עוסקים שונים אותן לא היה רשאי להוציא, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס עסקאות.

החברות על שמן הוציא הנאשם חשבוניות ללא היתר הן יומאי הפקות בע"מ, אוצר השרון בע"מ, צוק תשתיות בע"מ, בנין עילית בע"מ וכן אבני ישראל בע"מ (להלן: **חמשת החברות**). אין לנאשם כל קשר לחמשת החברות אלו והוא אינו מורשה להוציא בשמן חשבוניות מס.

סכומן הכולל של החשבוניות אותן הוציא הנאשם שלא כדין היה מעל 2.7 מליון ש"ח וסכום המס שנכלל בהן היה 378,033 ש"ח.

יריעת המחלוקת

הנאשם כפר במיוחס לו. גרסתו היתה, כי אדם אחר, בשם אבו עטא, אשר עבד עמו בסוג של שיתוף פעולה עסקי, הוא שהוציא את החשבוניות למקורית ולפרגיות ירושלים. הנאשם טען, כי הוא עצמו לא סיפק חשבוניות של אף עוסק אחר מלבד של העסק שלו. כמו כן טען הנאשם, כי החשבוניות של חמשת החברות שיקפו עבודה אותה ביצע אבו עטא בעבור מקורית ופרגיות ירושלים.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו עובדים מטעם מקורית ופרגיות ירושלים, חוקרים שטיפלו בפרשה ומנהליהם הרשומים של חמשת החברות הנוגעים לחשבוניות מושא כתב האישום.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואחיו.

שני הצדדים הגישו מוצגים שונים בהסכמה.

אסקור הראיות המהותיות:

גלית גוזלן (ישיבת יום 4.3.15, ע' 17-21)

העדה עובדת בחברת מקורית בר בע"מ כאחראית על גידול להקות הפרגיות ומנהלת חשבוניות. במסגרת תפקידה עבדה מול הנאשם, אשר שימש קבלן חיצוני של החברה. לדברי העדה, הנאשם היה אחראי על הוצאת העופות מהלולים, העמסתם, הובלתם למגדלים השונים ופריקתם, לרבות הכנסתם לתאים אצל המגדלים (ע' 18 למעלה). העדה הדגישה, כי הנאשם היה האדם היחיד עמו עמדה בקשר ביחס להעברת העופות אל המגדלים ומבחינתה היה האחראי הבלעדי על הנושא. ובלשונה:

ש. מי קבע את ההתנהלות ודרך העבודה מול הנאשם?

ת. הוא המוביל שלנו, השיחות היו אליו, כל התיאום של השיווק היה איתו. ישבנו איתו לפני כן אני והבוס שלי, הסברנו לו את העבודה וסגרנו מחיר.

ש. משה סניצקי הוא זה שקבע את ההתנהלות מולו?

ת. כן.

...

ש. זה מכח תפקידו כמוביל ולא דווקא מעצמו?

ת. הוא המוביל שלי, הוא האחראי מולו אני מתנהלת.

ש. את מסתמכת על העובדה כי הוא היה מוסר לך נתונים, מזה הסקת שהוא אחראי על הכל?

ת. כן.

ש. יש לכם מוביל אחר שמתעסק רק בהובלה והפריקה?

ת. לא. רק הוא.

ע' 20 ש' 20 ואילך)

העדה קיבלה מהנאשם 28 חשבוניות שונות על שמות חמשת החברות: צוק תשתיות בע"מ (6 חשבוניות, מיום 29.2.08 ועד 30.9.08), בנין עילית יזמות והשקעות בע"מ (9 חשבוניות, מיום 30.11.09 ועד 30.9.10), חן אבני ישראל בע"מ (2 חשבוניות, מימים 30.11.10 ו- 31.12.10), יומאי הפקות בע"מ (10 חשבוניות, מיום 31.1.11 ועד יום 31.10.11) ואוצר השרון בע"מ (חשבונית אחת מיום 31.12.11). החשבוניות כולן סומנו כמוצג אחד, ת/11.

העדה אמרה, כי קבלה את החשבוניות ישירות מהנאשם או מאחיו מחמוד, או שנשלחו אליה בדואר, ולעיתים ראתה את הנאשם או את אחיו ממלאים את החשבוניות לנגד עיניה. כן אמרה, כי לאחר שבדקה שהנתונים שבחשבוניות תואמים לנתונים אשר אצלה, היתה מוציאה צ'ק מתאים, על פי החשבונית אותה קיבלה, לזכות החברה שהוציאה את החשבונית. הצ'קים סומנו כולם כמוצג ת/9.

העדה מסרה, שהנאשם אמר לה שהחשבוניות שאינן על שמו הן בעבור הפועלים (ע' 19, ש' 23-24).

העדה אמרה שאינה מכירה אף אדם בשם אבו עטא שעבד עם הנאשם.

יגאל גודר (ישיבת יום 4.3.15, ע' 28-34)

העד הוא מנהל חברת פרגיות ירושלים. החברה מגדלת עופות בלולים השייכים לה ומשווקת אותם למגדלים. הנאשם הועסק על ידי החברה ותפקידו היה להעביר את העופות מלולי החברה אל המגדלים. הנאשם העביר לחברה חשבוניות, ולאחר בדיקה כי החשבוניות תואמות לעבודה שבוצעה בפועל, החברה שילמה לנאשם או לאחיו.

העד הבהיר, כי הנאשם ואחיו, וכן אנשים נוספים אותם העסיקו, הם שביצעו את העבודות (ע' 30 למטה). כמו כן אמר, כי הנאשם ואחיו הסיעו את הפועלים שעסקו בהעמסת העופות ופריקתם באמצעות רכב מיוחד שהיה להם (ע' 31 ש' 32 - ע' 32 ש' 4).

העד קיבל מהנאשם את כל החשבוניות שבמוצג ת/10. המדובר ב- 27 חשבוניות שונות על שמות החברות בנין עילית יזמות והשקעות בע"מ (13 חשבוניות, מיום 30.9.09 ועד 30.9.10), חן אבני ישראל בע"מ (2 חשבוניות, מימים 31.10.10 ו- 31.12.10), יומאי הפקות בע"מ (10 חשבוניות, מיום 31.1.11 ועד יום 31.10.11) ואוצר השרון בע"מ (2 חשבוניות, מימים 30.11.11 ו- 31.12.11).

העד שילם את הסכומים הנקובים בחשבוניות לנאשם או לאחיו (ע' 29, ש' 28-30 וע' 30 ש' 30-32).

העד אמר כי קיבל את מסמכי ההתאגדות של החברות יומאי הפקות, בנין עילית וחן אבני ישראל (ת/17-19) ישירות מהנאשם, מאחיו של הנאשם או מהחשב של החברה. העד לא זכר בעת שהעיד פרטים מדויקים, אך ידע לומר שלא קיבל את המסמכים מאדם אחר (ע' 30, ש' 7-12).

העד אמר ששאל את הנאשם מדוע החשבוניות הן על שמות חברות שונות והנאשם אמר לו שהדבר נעשה משום שהחברה מעסיקה קבלני משנה לצורך העסקת העובדים (ע' 30 למטה).

לדברי העד, כתב היד בחשבוניות ת/10 הוא של מנהלת החשבונות של החברה, מירב, שכן הנאשם ואחיו לא ידעו לכתוב בעברית (ע' 32 למעלה). עם זאת, הנאשם הוא שעשה את החישובים.

העד אמר שהנאשם הוא שדאג להספקת העובדים, אך העד לא התעניין במספר העובדים אותם הביא הנאשם, שכן ההתחשבות עם הנאשם היתה על פי מספר הפרגיות אותן העמיס והוביל, ולא לפי מספר העובדים שנדרשו לו לשם כך. העד מסר, כי בזמן שעבר עם הנאשם לא עשה הבחנה בין העמסת הפרגיות ובין הובלתן. עם זאת, לדברי העד בהמשך עבד עם חברה אחרת שביצעה את ההובלה ואילו הנאשם דאג דוקא להעמסת הפרגיות.

העד הבהיר שלא התעניין בפרטי העוסקים שבחשבוניות אותן קיבל מהנאשם, אלא רק בהתאמה שבין הסכומים שדרש הנאשם לרישומים של החברה. המקרה היחיד שבו ערך בירור היה שתי החשבוניות על שם אוצר השרון, שם התעוררה בעיה, והעד פגש את ברק מונדר ואדם נוסף בשם מוראד. עם זאת, העד הדגיש כי שילם לנאשם כנגד החשבוניות של אוצר השרון (ע' 30, ש' 18-27).

יוסף דגן (ישיבת יום 4.3.15, ע' 22-24)

העד היה המנהל הרשום של חן אבני ישראל בע"מ, בנין עילית בע"מ ויומאי הפקות בע"מ. לדבריו לא היה לו קשר ממשי לחברות ולא הוציא חשבוניות שלהן או קיבל בעבורן צ'קים. כן אמר כי אין לו שום קשר להובלת עופות.

מן העדות עולה, כי העד מסר לאחרים, אשר בשמם המפורש לא קרא, פנקסי חשבוניות ריקים, חתומים על ידו. לדבריו נקלע באותה העת למצוקה כלכלית, אותה ניצלו אותם אנשים, אשר קיבלו ממנו את החשבוניות.

עוד עלה מן העדות, כי לאדם בשם מוראד ערמין היה קשר לחברות של העד, אך העד לא פירש מה היה הקשר האמור.

בעימות בין העד ובין מוראד ערמין (נ/4), עלתה תמונה ברורה יותר, כי העד שימש איש קש של מוראד ערמין בחברות האמורות וכן בחברות נוספות. אגב כך העד חתם על פנקסי חשבוניות ריקים ומסר אותם לערמין, פרט צ'קים לפקודת החברות ונתן הכסף לערמין, חתם על צ'קים של החברות וביצע פעולות כספיות אחרות - הכל על פי הנחיותיו של ערמין. עוד עולה מן העימות, כי ערמין זיהה את דגן כשותף של יעקב שמואל.

ברק מונדר (ישיבת יום 4.3.15, ע' 25-28)

העד רשום כמנהלה של חברת אוצר השרון בע"מ. מעדותו עלה, כי הוא עובד כמציל ומדריך שחיה וכי למד ניהול מעבדות. בתקופה בה היה רשום בחברת אוצר השרון, ביצע במסגרת החברה מספר עבודות שיפוצים, אך בעיקר שימש שליח של החברה.

לדברי העד, מנהלה של חברת אוצר השרון היה דן שרון. מר שרון שלח את העד לבנקים וכל מיני מקומות והעד פעל תחת הנחיותיו. העד הכחיש כי ביצע עבודות של הובלת עופות.

דן שרון (ישיבת יום 15.3.15, ע' 39-44)

העד היה בעל המניות של חברת אוצר השרון, אשר עסקה בהספקת כח אדם של תושבי שטחים. החברה לא סיפקה שירותים למקורית ולא ביצעה איתה כל עסקה. ברק מונדר עבד בחברה, אבל לא היה מורשה להוציא חשבוניות, ולמיטב ידיעתו של העד גם לא הוציא חשבוניות - אם כי העד לא שלל את האפשרות שמונדר הוציא חשבוניות שלא בידיעתו של העד.

העד אמר כי אינו מכיר את הנאשם ולא שמע את שמו ואף אינו מכיר אף אדם בשם אבו עטא.

לדברי העד, שני אנשים, בשם יעקב שמואל ודגן, הפיצו חשבוניות של החברה ללא הרשאה. העד מסר עוד, כי החשבוניות ת/10 אינן בכתב ידו וכי הוצאו לאחר שניתק הקשר בינו ובין החברה. כן עלה, כי העד יודע מיהו מוראד ערמין ולדבריו ערמין אינו קשור להפצת החשבוניות של החברה.

העד אישר, כי פנה לחברת פרגיות ירושלים בדרישה לשלם לאוצר השרון כנגד חשבונית שהוצאה לה.

מוצגים מוסכמים

הודעת אפי פרי - ת/13

העד רשום כמנהלה של חברת בנין עילית בע"מ. לדבריו אין לו כל קשר לחברה ואינו יודע מי רשם אותו כמנהלה ומדוע. העד גם הכחיש כל הכירות עם הנאשם.

הודעת מנצור שוויקי - ת/14

העד רשום כמנהלה של חברת צוק תשתיות בע"מ. לדבריו שימש איש קש של אדם בשם מוחמד אבו עלי בעבור סכום כ- 10,000 ש"ח, ואגב כך נרשם כמנהלה של החברה וחתם על מסמכים שונים הקשורים אליה. העד אמר כי מעבר לכך לא ביצע כל פעולה ביחס לחברה.

הודעת מרואן נאצר - ת/15

העד רשום כמנהלה של חברת יומאי הפקות בע"מ. לדבריו אין לו כל קשר לחברה ולא ידע כי נרשם כמנהלה.

הנאשם

הודעות הנאשם (ת/1-ת/8)

ת/1 (הודעה מיום 21.2.12)

הנאשם מסר לחוקר כי הוא עוסק בהובלת עופות בעבור מקורית ופרגיות ירושלים, אך תפקידו הוא שינוע העופות בלבד ואינו אחראי על העמסת העופות למשאית או פריקתם.

הנאשם הכחיש כי הוציא חשבוניות שאינן על שמו. עם זאת אמר, כי עבד יחד עם אדם בשם אבו עטא, אשר היה אחראי על הפועלים שהעמיסו את העופות ופרקו אותם. במסגרת הקשר שלו עם אבו עטא, שלח למקורית ופרגיות ירושלים חשבוניות שלו ולפעמים גם את החשבוניות של אבו עטא וקיבל אל תיבת הדואר שלו את הצ'קים שנועדו לאבו עטא - והעביר אליו את הצ'קים (ע' 3 ש' 18-25).

ת/2 (הודעה מיום 21.2.12)

הנאשם אישר שבחברת מקורית לא הכירו את אבו עטא וכי לא אמר להם שהוא מביא אדם נוסף אשר מביא את

הפועלים, ולכן חשבו שהוא מבצע את כל מה שקשור בהובלת העופות.

4/ (הודעה מיום 22.2.12)

הנאשם אישר שקיבל לידי את הצ'קים כנגד החשבוניות של בנין עילית, אבני חן ישראל, יומאי הפקדות ואוצר השרון, אך היה מעביר אותם לידי אבו עטא. הנאשם גם אישר שנתן את החשבוניות הללו לחברות מקורית ופרגיות ירושלים וכי לא הכירו שם את אבו עטא.

הנאשם אף אישר את האפשרות, שמילא בעצמו את החשבוניות האמורות, משום שאבו עטא אינו כותב עברית.

הנאשם אישר שהוא מי שסיכם את המחיר הכולל, גם ביחס לחלקו של אבו עטא, מול יגאל מחברת פרגיות ירושלים.

5/ (הודעה מיום 4.3.12)

הנאשם אישר שיתכן כי הוא שכתב את החשבוניות של אוצר השרון, וכי הוא שהעביר לחברת פרגיות ירושלים את החשבוניות של יומאי הפקות, בנין עילית וחן אבני ישראל. לדברי הנאשם הוא היה מתחשבן עם אבו עטא כמה מגיע לו ולפי זה מעביר את החשבוניות שלו לפרגיות ירושלים. עם זאת, הנאשם הדגיש כי קיבל את החשבוניות מאבו עטא.

7/ (הודעה מיום 18.11.12)

הנאשם הכחיש הכירות עם מורד ערמין ואמר כי אינו מזהה את תמונתו.

הנאשם אישר כי מספר הטלפון הנייד שלו הוא 052-7415531.

הנאשם לא הציע שום הסבר מדוע בחודש פברואר 2012 ישנן עשרות שיחות טלפון בין מראד ערמין לבינו.

עדות הנאשם (ישיבת יום 15.3.15, ע' 45-52)

הנאשם העיד, כי עבד מול מקורית ומול פרגיות ירושלים בהובלת עופות. לדבריו העלות של ההובלה מתחלקת בערך שווה בשווה בין רכיב השינוע ובין רכיב ההעמסה והפריקה, אך השינוע רווחי יותר, שכן ההעמסה והפריקה כרוכות בהעסקת עובדים.

הנאשם טען, שעבד מול אבו עטא, אשר שסיפק לו פועלים להעמסת העופות ופריקתם. בעדותו ידע להוסיף ששמו של האיש הוא מוחמד עטא, וכינויו הוא "אבו עטא". הנאשם אמר, כי כאשר נחקר במע"מ מסר לחוקר מספר טלפון של אותו אבו עטא, אך השיחה נותקה ולאחר מכן לא הצליח ליצור עמו קשר, למרות שניסה לאתר אותו פעמים רבות. כמו כן, לדברי הנאשם הוא קיבל איומים טלפוניים, ממספרים לא מוכרים, שלא יזכיר את אבו עטא.

הנאשם אישר בעדותו, כי השיקים לפקודתו של אבו עטא נשלחו אליו וכי העביר לחברות את החשבוניות שלו (ע' 50, ש' 18-21).

במסגרת עדותו, הגיש הנאשם שלושה פנקסי חשבוניות של העסק שלו (סומנו נ/11).

מחמוד בוואיה (ישיבת יום 15.3.15, ע' 52-54)

העד הוא אחיו של הנאשם והעיד כעד הגנה מטעמו.

לדבריו של העד, הוא שימש עוזר נהג של הנאשם. בעדותו הכחיש את דבריו של גודר, כי הסיע את הפועלים שעסקו בהעמסת עופות ופריקתם. העד גם הכחיש את דבריה של גלית גוזלן, כי מסר לה חשבוניות.

העד לא ידע לומר מי הסיע את הפועלים (ע' 53, ש' 9-10)

העד אמר שעבד אצל אבו עטא, לאורך 21 חודשים לא רצופים, אבל חרף זאת אינו מכיר אותו כלל ולא יודע לתת לגביו כל פרטים (ע' 53, ש' 20).

דין והכרעה

המסקנה הנסיבתית

מן הראיות עולות באופן ברור העובדות הבאות (אשר מסיכומי ההגנה אף עולה כי אינן שנויות במחלוקת):

לאורך השנים 2008-2011 הנאשם ביצע עבודות של הובלת עופות בעבור פרגיות ירושלים ומקורית. העבודות כללו את העמסת העופות על משאית באמצעות פועלים וכן את שינוע העופות בין לולים שונים ופריקתם.

הנאשם הוא שהתקשר עם פרגיות ירושלים ועם מקורית, סיכם איתן את מחיר העבודה ומבחינתן היה אחראי על כל שלבי הובלת העופות.

כנגד העבודות אותן היה הנאשם אמור לבצע, הוא העביר לפרגיות ירושלים ומקורית חשבוניות כשרות על שמו וכן חשבוניות על שמות חמשת החברות (צוק תשתיות יומאי הפקות, חן אבני ישראל, בנין עילית ואוצר השרון).

חמשת החברות לא בצעו בפועל כל עסקה עם מקורית או עם פרגיות ירושלים, אין לנאשם כל קשר לגיטימי אליהן והוא אינו מורשה להוציא חשבוניות שלהן.

חלק מן החשבוניות של חמשת החברות מולאו על ידי הנאשם וחלק על ידי מנהלת חשבונות של פרגיות ירושלים.

הצ'קים שהוצאו על שמות חמשת החברות כנגד החשבוניות נשלחו אל הנאשם או נמסרו לידי.

מן העובדות האמורות עולה מסקנה נסיבתית ברורה, והיא כי הנאשם הוא שביצע את העבודות בעצמו והוציא את החשבוניות של חמשת החברות במטרה להתחמק מתשלום מס. לפיכך, על הנאשם לסתור את החזקה שקמה נגדו, או לפחות לטענת בה ספק סביר.

וכיצד התמודד הנאשם עם החזקה?

לטענת הנאשם, הוא עבד בשיתוף פעולה עם אדם נוסף, המכונה אבו עטא, אשר סיפק לו פועלים לצורך העמסת העופות ופריקתם. על פי הטענה, אותו אבו עטא הוא שהוציא את החשבוניות על שמות העוסקים השונים והעבירן

לנאשם והנאשם העביר את החשבוניות למקורית ולפרגיות ירושלים, מבלי שידע שאין כשרות. כמו כן טוען הנאשם, כי קיבל ממקורית ומפרגיות ירושלים את הצ'קים שנועדו לאבו עטא והעבירם אליו.

אקדים מסקנה לסקירה ואומר, כי גרסת הנאשם, כאילו קיבל את החשבוניות מאדם בשם "אבו עטא" אשר עבד לצידו, עומדת בסתירה לראיות ברורות, בעיקר החשבוניות עצמן, נעדרת כל תמיכה חיצונית ומשוללת הגיון, ועל כן אין לתת לה כל משקל. עדותו של הנאשם לא יצרה ספק בחזקה, כי הוא שהוציא את החשבוניות, בודאי שלא סתרה אותה. מכאן עולה, כי הוכח לפני ברמה הנדרשת בפלילים שהנאשם הוציא חשבוניות מס שלא היה רשאי להוציאן, וכן עשה מעשי מרמה ותחבולה על מנת להתחמק מתשלום מס.

העדר ראיות חיצוניות לקיומו של אבו עטא

לטענת הנאשם, אבו עטא עבד לצידו תקופה של כשלוש שנים בהעמסת עופות ופריקתם אצל מקורית ופרגיות ירושלים. וחרף זאת הנאשם לא הציג ולו ראיה אחת לקיומו של אותו אדם:

מעדויותיהם של גלית גוזלן ויגאל גודר, ואף מעדות הנאשם, עולה בבירור, כי רק הנאשם היה בקשר עם מקורית ופרגיות ירושלים ביחס להובלת העופות: הנאשם הוא שהתקשר עם מקורית ופרגיות ירושלים, הוא שסיכם את מחיר ההובלה, הוא שנתן את החשבוניות והוא שקיבל את הכסף.

אף אחד לא ראה את אבו עטא. אף אחד לא שמע את שמו. שמו של אבו עטא אינו מופיע על אף מסמך. הפרט המזהה היחיד שידע הנאשם לתת הוא מספר טלפון, אשר לא היה בו מענה. אפילו עד ההגנה מחמוד בוואיה, אחיו של הנאשם, אשר עבד לצידו של הנאשם כעוזר נהג, לא ידע דבר על אותו אבו עטא. ואין זה מתקבל על הדעת, ששיתוף פעולה עסקי לגיטימי ואינטנסיבי, לאורך שלוש שנים, לא יותיר אחריו כל סימן ואות.

נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשם, כי הנטל לשלול את קיומו של אבו עטא רובץ על המאשימה, ולא כי על הנאשם להוכיח את קיומו. הטענה קשה בעיני: ראשית אזכיר הקביעה, כי העובדות המוסכמות מקימות חזקה עובדתית נגד הנאשם ועליו הנטל לסתור אותה. מעבר לכך, מעדותו של החוקר אמיר הראל עולה באופן ברור, כי המאשימה עשתה מאמץ לאתר את אבו עטא, ללא הצלחה. הפרטים אותם מסר הנאשם בעת שנחקר, הם כי מדובר באדם המכונה "אבו עטא", שיתכן וגר בבית חנינא. רק בעדותו של הנאשם לפני הוא ידע לומר כי שמו הפרטי של אבו עטא הוא מוחמד - וקשה לומר שמידע זה מסייע רבות באיתורו. במספר טלפון אשר נתן הנאשם לא היה מענה. לאור זאת, ניתן להבין מדוע לא אותר אותו אדם.

מנגד, ניתן לצפות שהנאשם, אשר לטענתו היה בקשר עסקי אינטנסיבי עם אותו אבו עטא לאורך שלוש שנים, במהלכן עבדו זה לצד זה בתדירות גבוהה, יוכל לספק לגביו פרטים ברורים יותר מאשר כינוי ומס' טלפון.

עוד אוסיף בהקשר זה, כי לנאשם כלים טובים הרבה יותר להוכיח את קיומו של אבו עטא, מאשר למאשימה לשלול את קיומו, שהרי עובדה שלילית קשה בהרבה להוכחה מאשר עובדה חיובית. די היה לנאשם להציג ראיה משכנעת אחת לקיומו של אבו עטא - והנאשם לא עמד בכך.

סתירה בין גרסת הנאשם לבין החשבוניות שלו (נ/11)

הנאשם טען כי עבד תמיד יחד עם אותו אבו עטא, כאשר הנאשם היה אחראי על שינוע העופות ואבו עטא על העמסת

העופות ופריקתם. אם כך הם פני הדברים, ניתן היה לצפות למצוא התאמה חשבונית, באופן שלצד כל חשבונית שהוציא הנאשם בעבור שינוע העופות, תהיה גם חשבונית מקבילה של אבו עטא בעבור העמסה ופריקה, של מספר עופות זהה. ולא כך הם פני הדברים. קיימות חוסר התאמות רבות בין החשבוניות אותן הוציא הנאשם, מוצג נ/11 ובין החשבוניות שהוצאו על ידי חמשת החברות, מוצגים ת/10 ות/11.

בהשוואה בין החשבוניות שהוציא הנאשם לחברת פרגיות ירושלים ובין החשבוניות ת/10, שלטענתו מקורן באבו עטא, עולות העובדות הבאות, אשר אינן מתיישבות עם גרסת הנאשם:

לאורך התקופה שבין ספטמבר 2009 ועד יוני 2011 התקבלו אצל פרגיות ירושלים כמעט מדי כל חודש חשבוניות של בנין עילית, חן אבני ישראל או יומאי הפקות. בכל התקופה הזו התקבלו רק ארבע חשבוניות של הנאשם.

באף חודש אין התאמה בין מספרי העופות אותם הוביל הנאשם ובין אלו שלכאורה העמיס אבו עטא. החשבוניות ת/10 (של ארבעת החברות) הן כנגד פריקה והעמסה של הרבה יותר עופות מאשר הוביל הנאשם.

למרות שלטענת הנאשם הוא הוביל את העופות ואבו עטא העמיס ופרק אותם, בחלק מן החשבוניות שבת/10 נרשם בפירוט העסקה כי הן כנגד הובלת עופות והעמסת עופות, תוך הבחנה בין האפשרויות.

בהשוואה בין החשבוניות שהוציא הנאשם לחברת מקורית בר ובין החשבוניות שבת/11, עולות העובדות הבאות:

מחודש פברואר 2008 ועד יולי 2008, ניתנו למקורית בר ארבע חשבוניות של צוק תשתיות, מבלי שיש לצידן אף חשבונית של הנאשם. החשבונית הראשונה של הנאשם למקורית בר ניתנה ביום 31.08.2008, וזו חשבונית מס' 001 בפנקס הראשון אותו הציג הנאשם. מעדותה של גלית גוזלן עלה בבירור שקיבלה את כל החשבוניות של צוק תשתיות מהנאשם. המסקנה העולה מכך היא, שהנאשם לא הוציא חשבוניות לגיטימיות, לכל הפחות לאורך שבעת החודשים הראשונים בהם עבד מול מקורית, אלא נתן לחברה חשבוניות של צוק תשתיות.

בין החודשים יוני 2011 ועד דצמבר 2011 ניתנו למקורית בר 5 חשבוניות של יומאי הפקות וחשבונית אחת של אוצר השרון, אך לכל אורך התקופה הנאשם לא הוציא ולו חשבונית אחת. הנאשם חזר והוציא חשבוניות למקורית רק בפברואר 2012. וגם מכאן עולה המסקנה, כי הנאשם הוביל עופות מבלי להוציא חשבוניות שלו.

בחלק מן החודשים אין התאמה בין מספרי העופות המופיעים בחשבוניות של הנאשם ובחשבוניות הפיקטיביות.

לנוחיות הקורא סיכמתי את פרטי החשבוניות בטבלאות, על מנת להקל על ההשוואה שבין החשבוניות אותן הוציא הנאשם ובין החשבוניות הפיקטיביות.

חשבוניות שנתנו לפרגיות ירושלים

חודש	מס' חשבונית על שם הנאשם	תאריך	מספר עופות בחשבונית של הנאשם	שם חברה מנפיקה חשבונית פיקטיבית	תאריך	מס' חשבונית פיקטיבית	מספר עופות בחשבונית הפיקטיבית
09/2009	אין			בנין עילית	30.9.009	0257	66,910 15,160

60,625	0254	31.10.09	בנין עילית			אין	10/2009
11525							
43,425	0221	30.11.09	בנין עילית			אין	11/2009
132,470							
123,615	0268	31.12.09	בנין עילית	38,600	31.12.09	017	12/2009
29,860	0316	31.01.10	בנין עילית			אין	01/2010
124,190							
40,790	0345	28.02.10	בנין עילית			אין	02/2010
177,780	0383	31.03.10	בנין עילית			אין	03/2010
91,400							
64,460	0415	30.04.10	בנין עילית			אין	04/2010
4,500							
95,120	0491	31.5.10	בנין עילית			אין	05/2010
56,375	0539	30.6.10	בנין עילית	6,580	30.06.10	023	06/2010
150,920	0590	31.07.10	בנין עילית			אין	07/2010
7,300							
42,280							
90,390	0640	31.08.10	בנין עילית			אין	08/2010
94,050	0665	30.09.10	בנין עילית			אין	09/2010
14,000							
139,500	0133	31.10.10	חן אבני ישראל	56,150	31.10.10	028	10/2010
						אין	11/2010
98,635	0219	31.12.10	חן אבני ישראל	32,040	31.12.10	030	12/2010
9,700							
70,520	0927	31.01.11	יומאי הפקות			אין	01/2011
69,910	1014	28.02.11	יומאי הפקות			אין	02/2011
27,790							
12,500	1039	31.03.11	יומאי הפקות			אין	03/2011
95,468							
48,050	1090	30.04.11	יומאי הפקות			אין	04/2011
56,740	1126	31.05.11	יומאי הפקות			אין	05/2011
140,422							
116,480	1201	30.06.11	יומאי הפקות			אין	06/2011
190,000	1245	31.07.11	יומאי הפקות	65,820	31.07.11	037	07/2011
				41,210	31.08.11	038	08/2011
84,970	1361	30.09.11	יומאי הפקות	חשבונית ריקה	30.09.11	039	09/2011
133,155	1409	31.10.11	יומאי הפקות	79,440	31.10.11	040	10/2011
97,440	0146	30.11.11	אוצר השרון	22,000	30.11.11	041	11/2011
71,560	0168	31.12.11	אוצר השרון	21,450	31.12.11	042	12/2011
				???	31.01.12	043	01/2012
				???	29.02.12	044	02/2012
						אין	03/2012
						אין	04/2012
				51,258	31.05.12	051	05/2012
				42,310	30.06.12	052	06/2012

חשבוניות שנתנו למקורית בר

מספר עופות בחשבונית הפיקטיבית	מס' חשבונית פיקטיבית	תאריך	שם חברה מנפיקה חשבונית פיקטיבית	מספר עופות בחשבונית של הנאשם	תאריך	מס' חשבונית על שם הנאשם	חודש
14,850	1143	29.2.08	צוק תשתיות			אין	02/2008
5,500	1212	31.3.08	צוק תשתיות			אין	03/2008
						אין	04/2008
19,430	1259	11.5.08	צוק תשתיות			אין	05/2008
						אין	06/2008
	1412	31.7.08	צוק תשתיות			אין	07/2008
55,330	1446	31.8.08	צוק תשתיות	55,330	31.8.08	001	08/2008
51,500	1466	30.9.08	צוק תשתיות	51,500	30.9.08	002	09/2008
				46,400	30.10.08	003	10/2008
				44,390	30.11.08	004	11/2008
							12/2008
				53,000	31.1.09	005	01/2009
				51,127	28.2.09	006	02/2009
				64,860	31.3.09	007	03/2009
				51,000	30.4.09	008	04/2009
				48,000	31.5.09	009	05/2009
				32,890	30.6.09	010	06/2009
							07/2009
				42,205	31.8.09	013	08/2009
				50,000	30.9.09	014	09/2009
				49,800	31.10.09	015	10/2009
38,230	0218	30.11.09	בנין עילית	38,230	30.11.09	016	11/2009
							12/2009
47,940	315	31.01.10	בנין עילית	47,940	31.01.10	018	01/2010
89,300	346	28.2.10	בנין עילית	50,000	28.02.09	019	02/2010
50,000	0384	31.3.10	בנין עילית	52,800	31.3.10	020	03/2010
11,367	0414	30.4.10	בנין עילית	34,180	30.4.10	021	04/2010
							05/2010
25,900	0535	30.6.10	בנין עילית	25,900	30.6.10	024	06/2010
56,680	0591	31.7.10	בנין עילית	56,680	31.07.10	025	07/2010
68,570	0639	31.8.10	בנין עילית				08/2010
65,000	0664	30.9.10	בנין עילית	65,000	30.9.10	027	09/2010
							10/2010
49,705	0193	30.11.10	חן אבני ישראל	49,700	30.11.10	029	11/2010
	0218	31.12.10	חן אבני ישראל				12/2010
60,890	926	31.1.11	יומאי הפקות	60,890	31.01.11	031	01/2011
	1013	28.2.11	יומאי הפקות		28.02.11	032	02/2011
40,500	1054	31.3.11	יומאי הפקות	40,500	31.03.11	033	03/2011
600							

50,685	1091	30.4.11	יומאי הפקות	50,685	30.04.11	034	04/2011
30,200	1128	31.5.11	יומאי הפקות	30,200	31.05.11	035	05/2011
10,000	1149	29.6.11	יומאי הפקות				06/2011
32,160	1244	31.7.11	יומאי הפקות				07/2011
57,750	1294	31.8.11	יומאי הפקות				08/2011
40,940	1360	40,940	יומאי הפקות				09/2011
45,880	1410	31.10.11	יומאי הפקות				10/2011
680							
1,000							
							11/2011
70,705	0169	31.12.11	אוצר השרון				12/2011
							01/2012
				116,276	29.02.12	045	02/2012
				34,160	31.03.12	047	03/2012
				32,440	30.04.12	050	04/2012
							05/2012
				20,525	30.06.12	053	06/2012

סתירה מול ראיות חיצוניות

על פי עדותו של יגאל גודר, הנאשם ואחיו הם אלה שהסיעו את הפועלים אשר העמיסו את העופות ופרקו אותם באמצעות רכב שהיה ברשותם (ע' 31 ש' 32 - ע' 32 ש' 4). גודר לא נחקר נגדית בנקודה זו ודבריו לא נסתרו.

מדובר בסתירה חזיתית לדבריו של הנאשם, כאילו אבו עטא היה אחראי להביא את הפועלים.

אני ער לכך שאחיו של הנאשם, מחמוד בוואיה, טען שלא הסיע את הפועלים שכן לא היה מורשה להסיע יותר משני אנשים - אך לא ראיתי כי האמירה שוללת את עדותו של גודר. בעיקר הדברים נאמרים לאור התרשמותי השלילית מעדותו של מחמוד בוואיה, ומכך שהעד לא ידע לומר מי כן הסיע את הפועלים.

ניתוח עדות הנאשם

מעבר לכל האמור למעלה, על פי התרשמותי הישירה מן הנאשם ואופן עדותו, לא ראיתי לתת לדבריו לפני משקל.

הנאשם הוסיף בעדותו לפני פרטים חדשים, אשר לא נכללו בהודעותיו. כך למשל ידע להוסיף בעדותו, כי שמו של אבו עטא הוא מוחמד עטא - פרט מהותי אשר לא עלה בהודעותיו.

הנאשם טען בעדותו לפני, כי התקשרו אליו אנשים ואיימו עליו שלא יזכיר את שמו של אבו עטא. טענה זו לא עלתה בהודעותיו השונות. וענין זה מעלה שאלה: אם אכן פחד הנאשם מאותם אנשים כפי שטען בעדותו (בתשובה לשאלה מדריכה - ר' ע' 48) - מדוע בכל זאת מסר לחוקרים את שמו והעיד ביחס אליו בבית המשפט. ואם לא פחד מאותם אנשים - מדוע לא סיפר על כך לחוקרים?

הנאשם לא הצליח להסביר מה בדיוק היתה מהות הקשר העסקי בין אבו עטא. האם היה מדובר בעסקים נפרדים, שותפות או קבלנות משנה.

לאור אלה, לא ראיתי כי ניתן לתת לעדות הנאשם משקל, בודאי שלא לאור הקשיים האחרים אותם פרטתי.

טענות הגנה

מחדלי חקירה

הנאשם ייחד חלק ניכר מסיכומיו למחדלים שנפלו לטעמו בניהול החקירה, אשר פגעו ביכולתו להתגונן. עיקר טענות הנאשם כווננו לכך שהחוקרים לא עשו מאמץ לאתר את אבו עטא, או לקשור בין מוראד ערמין ובין החשבוניות הפיקטיביות.

כפי שציינתי למעלה, הנאשם לא סיפק כל קצה חוט אשר ניתן היה לאתר דרכו את אותו אבו עטא, מלבד כינויו ומספר טלפון אשר לא היה בו מענה. אכן, ניתן היה לבצע פעולות נוספות על מנת לאתר את אותו אבו עטא באמצעות מספר הטלפון אותו נתן הנאשם, כגון הוצאת רישום בעלות ופלט שירות. עם זאת, לא ראיתי כי המנעות החוקרים מלבצע את הפעולות פגעה בהגנת הנאשם, בודאי שלא פגיעה בעצמה שיש בה כדי לגבור על הראיות המפלילות אשר לחובתו.

אזכיר, כי לטענת הנאשם הוא היה בקשר עסקי הדוק עם אותו אבו עטא לאורך למעלה משלוש שנים. לא ניתן לקבל טענתו, כי לאחר שלוש שנים של שיתוף פעולה עסקי, אינו יודע כל פרט על אותו אדם, מלבד מספר טלפון וכינוי. עוד אוסיף, כי לו סבר הנאשם באמת ובתמים כי דרך מספר הטלפון אותו מסר ניתן לאתר את אבו עטא, היתה פתוחה לפניו הדרך לבקש מבית המשפט צו מתאים.

מעורבים נוספים

מן הראיות עולה האפשרות, כי אנשים נוספים קשורים לשימוש בחשבוניות פיקטיביות של חמשת החברות הנזכרות בכתב האישום. בין היתר עלו השמות מוראד ערמין ויעקב שמואל. כמו כן, מעדותו של יוסף דגן ומהודעתו של מנצור שוויקי עולה, כי השניים שימשו אנשי קש של אחרים אשר הפיצו חשבוניות פיקטיביות של החברות אשר נרשמו כמנהליות.

מעבר לכך, מר דן שרון, בעליה של חברת אוצר השרון, נדון למאסר בגין ביצוע עבירות מרמה - וגם עניין זה מחייב זהירות ביחס אליו.

גם אם אצא מהנחה שהיו נוספים אשר עשו שימוש בחשבוניות פיקטיביות של חמשת החברות, אין בכך כדי ליצור ספק באשמת הנאשם, או לסייע לו. דפוס מוכר בתחום של שימוש בחשבוניות פיקטיביות הוא, כי עבריינים מפיצים את החשבוניות לכל דורש בעבור בצע כסף, ובמקרים לא מעטים ניתן למצוא חשבוניות פיקטיביות של עוסק מסוים במקומות רבים ושונים.

ב"כ הנאשם טען בסיכומיו, כי ככל הנראה מוראד ערמין הוא אבו עטא. לא מצאתי לטענה זו כל אחיזה בראיות, מה גם שתמונתו של ערמין הוצגה לנאשם במסגרת חקירתו/ת/7 - והנאשם אמר שאינו מכיר את האדם שבתמונה.

לסיכום נקודה זו אומר, כי גם אם ניתן היה לבצע פעולות חקירה נוספות, ב"כ הנאשם לא הראה כי נגרם זנק להגנתו כתוצאה מאי ביצוען של הפעולות.

סיכום

מן האמור למעלה עולה, כי הוכח ברמה הנדרשת שהנאשם הוציא חשבוניות אשר לא היה רשאי להוציאן וביצע מעשי מרמה ותחבולה על מנת להתחמק מתשלום מס עסקאות - ולפיכך מרשיעו במיוחד לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' אלול תשע"ה , 19 אוגוסט 2015, במעמד הצדדים